

Filip & Nicolas Norman, Knokke-Heist.

Written by superbruger

Tuesday, 11 October 2011

Efter Emiel Denys ventede der en længere køretur mod vest til det slag, som nok mange af os havde set hen til med meget store forventninger. Jo mere vi kørte, jo mere kunne man næsten mærke havets komme, og da vi steg ud af bussen fik vi denne liflige duft, som et nærliggende hav kan udvikle. Fra slaget var der vel kun én km. ud til stranden med Nordsøens bølger. Vi var kommet til ét af Belgiens vestligste slag.

Det var tydeligt at Villy Pedersen fra Esbjerg var kommet i hjemlig atmosfære. Han var virkelig i front, når vi jagede rundt mellem nogle ekstremt flotte slag. Vi var virkelig kommet til et brevueparadis.

Slag 1. Læg mærke til volieren foran. Her går alle avlsduerne.

Slag 2. Jeg er ikke helt klar over, hvad det bruges til, men jeg vil byde på, at der flyves med hunner herfra. Beklager, men der er et hul i min viden her.

Slag 3. Det nyeste og flotteste. Her var vi oppe og se beboerne. Der var 60 enkemænd fordelt i 6 fremragende rum. På kapflyvningsdagen sieder de på gesimsen under indflyvningerne og venter på duerne. Sikke en udsigt, der var.

Jeg har tidligere nævnt, at Martin M&C havde udfærdiget et fortræffeligt detaljehæfte om de slag, vi skulle besøge, og jeg tillader mig her ved denne artikel direkte at citere hans skrift om slaget:

Norman-familien er et ikon i belgisk brevduesport. Det hele startede i 1902 med bedstefar Norman, men det var specielt hans søn Norbert Norman, som fik navnet Norman på alles læber med sine fantastiske resultater. 1. nationale es. due på langflyvning, 1. nat. mesterskab i hele Belgien på langflyvning, flere nationale vindere og vinder af "Gouden Vleugel" gav respekt, og det gav også sønnen, Filip lyst til at være med. Efter Norberts død har Filip ført slaget videre, og står nu stærk med sin egen søn, Nicolas og slagpasser Gilbert Van Parijs.

Slaget er stadig stærkt flyvende. 2007 var en kanonsæson, hvor de blev nr. 2 til langflyvermesterskabet i hele Belgien. I 2008 vandt man Million Dollar Race i Sydafrika, og havde i øvrigt bedste esdue i Vestflandern. I 2009 Nationalvinder fra Tulle ved "Cognac", og nr. 5 til det belgiske mesterskab. I 2010 havde man 6. bedste esdue i hele Belgien på langflyvning. Masser af topresultater hvert eneste år.

Slagets helt store stjerne er "Zorro". Han var selv en formidabel kapflyver, men som avlsdue har han været unik. Til og med 2010 har hans efterkommere fløjet mere end 80 førstepladser hjem. Heraf ca. 60 x 1. regionalt– 14 x 1. provinsielt og 2 x 1. nationalt.

Ganske enkelt enestående, og meget tyder på, at efterkommerne til "Zorro" vil blive ved med at markere sig stærkt fremover, både på Nicolas & Filip Normans slag, men også på mange andre af de belgiske slag, som har indkøbt duer fra familien Norman.

For mig var det bare sagen at komme til et så vestligt beliggende slag. Selvfølgelig er det lidt nemmere for dem, når østenvinden også dernede vinder indpas engang imellem, men de placerer sig ikke i top til mesterskaberne den ene gang efter den anden, hvis duerne ikke også kan tackle en stiv vestenvind. De flyver alle afstande, men beliggenheden gør det lidt vanskeligt at nå toppen på de kortere flyvninger, så derfor er endags langflyvningerne deres hovedprioritet.

Vi blev delt i to hold. Et hold med faderen og Henrik og et andet med sønnen. Når en sådan deling bliver foretaget uden disciplin, så ender det altid med, at næsten alle vælger at gå med der, hvor de tror, de får mest at vide og set mest, og selvfølgelig også fordi Henrik oversætter. Så det var en lille flok med sønnen, og de fik faktisk langt den største oplevelse. Så flest duer og var inde i flest slag. Jeg skulle jo med Henrik for at optage lidt video til Dvd'en fra turen. Der var dog ingen, der blev snydt og til sidst blev vi i det allerhelligste forevist de absolutte topduer fra avlsslaget. Der var nationalvindere, og alle, der havde lyst fik lov til at håndtere dem. Det var stort, for duerne holdt en meget høj standard, selvom flere af dem stadig var i fæld.

Alle duerne får et navn som etårige, men hver årgang har sit for bogstav, så da årgang 07 skulle navngives med for bogstavet C, så krævede det stor kreativitet. Ikke desto mindre var to af de største stjerner netop fra denne årgang. De var formidable kapflyvere og nu i gang med avlen fra avlsslaget. De bar navnene "Cognac" og "Contador". De er begge børnebørn af den gamle superflyver og avler, "Zorro"

Vi havde dem naturligvis i hånden, og nationalvinder "Cognac" var en drøm at stå med. En mørktavlet, meget velbygget han og af udseende nærmest en kopi af den gamle mester "Zorro".

Desværre havde der dagen forinden været en større delegation fra Taiwan på besøg, og de havde købt alle sommerungerne, så vi kunne ikke gøre noget køb, desværre og meget uheldigt. Det var vi kede af, og jeg tror, at Filip kunne fornemme dette, så kan tilbød, at vi kunne bestille nogle unger og så hente dem i marts måned!! Henrik var ikke sen til at spørge, om det så også kunne være unger efter de centrale topduer, vi lige havde set. Det kunne det godt blive og vi kunne bestille til en favorabel pris. Henrik, Villy og undertegnede var ikke sen på aftrækkeren, og vi bestilte omgående to efter "Cognac" og to efter "Robinson", den gamle 01'er, som bl.a. var nationalvinder fra Pau i 2004. Samme år blev han også udråbt som 1. euro Diamant Pigeon.

Det var et hyggeligt sted at være, og jeg tror, at mange følte sig vel tilpasse her. Filip gav også udtryk for, at vi var meget velkomne en anden gang, måske bedst i en mindre flok.

Henrik i snak med Filp Norman.

Tommy hyggede sig meget, selv om han luntede lidt brødflov rundt. Heldigvis havde han en sikker joker ved det næste og sidste besøg på turen: Jef De Wilder.

HJ.

Close Window